

тически распорѣждания прѣдъ боя, тактическото прѣвѣсходство и опитност на прусскитѣ войски, особено на конницата, прѣдвождана отъ Зейдлица — всички тѣзи извѣнрѣдни згоди на страната на прусситѣ, които застрашавали руската армия съ пълно поражение, били напълно уравновѣсени съ непоколебимото мъжество, блѣскавата храброст и особено съ извѣнрѣдната твърдост и упоритост въ боя, свойствени на русскитѣ войски и които накарали Фридриха, отдавайки имъ справедливия

дѣлъ на удивление, да каже, че *по лесно е тѣзи хора (русситѣ) да ги избиеши, отколкото да ги побѣдиши!* Цорндорфското сражение повдигнало въ мнѣнието на Фридриха малко уважаванитѣ до тогава отъ него руски войски — и не безъ причина: безъ да говоримъ вече за загубата му въобще, трѣбва да отбѣлѣжимъ, че въ това сражение той се лишилъ отъ най добрата си пѣхота и ако би одържалъ още нѣколко такива побѣди, то би останалъ съвсѣмъ безъ армия.

H

§ 56

Дѣйствиията въ Саксония, Лузация и Силезия.

Движението на Дауновата армия и тѣзи на германскитѣ окрѣзи за Лузация и Саксония. — Идването на Фридриха въ Саксония.

Слѣдъ оттѣгляването на Фридриха отъ Силезия къмъ долний Одеръ, Даунъ, имайки прѣдъ видъ да съдѣйствува на руската армия и да отвлѣче отъ нея частъ отъ силитѣ на Фридриха, испратилъ Лаудона съ единъ силенъ корпусъ отъ лагера при Горциновеси прѣзъ горня Лузация къмъ Одеръ. Лаудонъ трѣгналъ прѣзъ Арнау и Зейденбергъ къмъ Пейтцъ и испращалъ вече леги войски до самия Франкфуртъ. Но Цитенъ, испратенъ противъ него отъ маркграфа Карла, съ едно бързо движение прѣзъ Бунцлау, Саганъ и Наумбургъ, прѣминалъ въ Либерозе и въспрѣпятсвува въ на по нататѣшнитѣ прѣдприятия на Лаудона.

Между това противъ 26-хилядната армия на принца Хенриха, която се намирала въ Саксония, се събрали при Заацъ, въ Бохемия, до 51.000 войски отъ армията на германскитѣ окрѣзи и австрийскитѣ, подъ началството на цвейбрюкенския херцогъ. Близостта на двѣтъ многобройни армии на Дауна и на цвейбрюкенския херцогъ една отъ друга и отдалечението на Фридриха къмъ долний

Одеръ, подбудили австрийския придворенъ воененъ съвѣтъ да прѣдпише и на двѣтъ армии да прѣдприематъ въ отсъствието на Фридриха общи настѣпателни дѣйствия. При всичкото прѣвѣсходство на тѣзи сили, завоюването на Силезия все още се виждало на крайно прѣдпазливия Даунъ твърдѣ трудно, а за това той и рѣшилъ да завладѣе въ Силезия само една коя-да-е крѣпостъ, която би могла въ послѣдствие да му послужи за опоренъ пунктъ, а главнитѣ усилия да обърне противъ Саксония. Вслѣдствие на това и двѣтъ армии на Дауна и на цвейбрюкенския херцогъ трѣгнали отъ двѣ страни противъ принца Хенриха.

Цвейбрюкенския херцогъ влѣзълъ въ Саксония въ началото на августъ прѣзъ Теплицъ и заелъ извѣнрѣдно растягнато разположение отъ Шандау на Елба, прѣзъ Петерсвалде, до самия Хемницъ. Принцъ Хенрихъ отъ своя страна заелъ срѣщу него сѣщо доста растягнато разположение, като ималъ главнитѣ си сили при Дипполдисвалде, послѣ близо до Пирна и най послѣ въ позицията при